

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vico d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
	Letna inozemstvo	Lir 50.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	35
	Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 45 (1974)

Gorica - četrtek, 19. novembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Besede tržaškega škofa za letošnjo Hvaležnico Resnica o oktobrski revoluciji po 70 letih

(Stolnica sv. Justa, nedelja 8. novembra)

Vse, kar je »sad zemlje in dela človeških rok«, nosi vidno znamenje prisotnosti Boga Stvarnika in božje Previdnosti. Seme je majhen in čudežen simbol tega, ker nam razkriva nedoumljivo moč, ki zna iz malega ustvariti veliko, silo, ki iz slabotnih virov sprošča veliko energijo, ki v trohici materije združuje življenje. »Blesteca in nevenljiva je (božja) mladost, lahko jo vidijo, kateri jo ljubijo in jo najdejo, kateri jo iščejo.« je rečeno v knjigi *Modrosti* (6, 12).

Ko se Bogu zahvaljujemo, ga kot sinovi tudi prosimo, naj blagoslovi vaš trud in naj vam podari dobroto, mir, zdravje in življenjsko varnost. V sebi čutimo potrebo, da se Bogu oddolžimo za njegovo neskončno velikodušnost, čeprav se nam pri tem poraja dvom iz psalma: »Kako naj povrnem Gospodu vse dobro, kar mi je storil?« (Ps 115, 12).

PRIZGANE SVETILKE

Evangelij 32. nedelje o pametnih in ne-pametnih družicah nas opozarja na nevarnost raztresenosti, lenobe, udobnosti. Biti moramo čuječi, pripravljeni, velikodušni, dejavni, taki, kakršne so bile pametne družice.

Prizgane svetilke so prispodoba dobrih del in življenja v pričakovanju Gospoda in njegovega kraljestva. Delati za evangelij: to je najboljši odgovor božji ljubezni, ki se razodeva tudi v naravi in zgodovitosti polj.

Cerkev je gradbišče evangeljskih delavcev. Pri svetem krstu in sveti birni je vsak izmed nas prejel božje zaupanje in moč za oznanjevanje in pričevanje o Kristusu in njegovi vesoljni ljubezni.

Današnje srečanje je edinstvena priložnost, da se zamislimo nad lastno, osebno in občestveno odgovornostjo pri širjenju in uresničevanju božje besede.

Spomnil bi vas rad na tri svetilke, ki nam jih Cerkev letos izroča in ki bi jih morali nositi v rokah kot vidno znamenje.

Prva svetilka je Marijino leto, ki ga je sv. oče razglasil za ves svet. To je čas vere in molitve, pokore in odpustanja, ki ga velikodušno in s sinovsko ljubeznijo izročamo naši nebeški Materi, da bi ga posredovala Bogu in pri njem izprosila za nas in za ves človeški rod miru, pravice in ljubezni.

Druga svetilka je leto misijona, ki so ga razglasile krajevne Cerkve v Italiji. Cerkev je že po svoji naravi misijonarska. Povsod mora biti prisotna in vsem mora prinašati veselo oznanilo odrešenja.

Kako bomo uresničili to čudovito nalogu? Čutiti moramo določeno odgovornost do nekrščenih in do mladih Cerkv. Odgovornosti in naloge pa nas čakajo tudi doma. Pogostokrat je težje biti misijonar doma kot drugod po svetu. In vendar, tudi pri nas živijo ljudje tako, kot da bi Boga ne bilo. Okoli nas in celo med verniki, ki hodijo v cerkev, je še veliko verskega neznanja.

Temu namenu je namenjena tretja svetilka: kateheza odraslih. Ta spada v posebni načrt delovanja tržaške Cerkve, našega katoliškega škofijskega občestva.

ČUJTE!

Iskati moramo smisel bivanja, pravo pot, popolno in dokončno uresničitev svojega življenja. Nič ni važnejšega od tega, če nečemo izgubiti sebe in zdrkiniti v prepad. Zavzemati se moramo za to, da bomo pokončne in svobodne osebnosti, prenovljeni po Kristusovi milosti in dovzetni za resnico, pravico in svetost. Postati moramo graditelji kulture ljubezni, vzajemnosti in bratstva.

Razmišljati moramo predvsem o tem, da se vera rojeva in raste iz besede, ki prihaja iz božjih ust. Naša vera se ne oplaja z negotovimi in izkrivljenimi besedami. Dediščina resnice, ki nam jo posredujejo izročilo in sveto pismo, je del nas in obstaja zaradi nas.

Resnica pa ni namenjena otrokom, tem-

več odraslim. Prav je, da otroke učimo katekizem. Vendar otroci bolj malo razumejo. Pravi naslovnik evangeljskega sporočila je odrasel človek. Mladostnik se mora soočiti z odločilnimi izbirami, odrasel človek prevzema velike odgovornosti, ostareli človek pa se nagiba k življenjskemu zatonu. Vsak izmed teh pa potrebuje luči in trdnosti, modrosti in miru.

Vir teh neprepeljivih dobrin je božja beseda, ki jo moramo poglobljati in razumevati, osvajati in živeti.

Kako naj širimo evangelij, če ga ne poznamo? Zlasti laiki, ki morajo nenehno odgovarjati na ugovore, kritike, napake v zvezi z vero in Cerkvijo in svojo vero stalno utemeljevati. V kaj verujemo? Zakaj verujem?

Vse to nam nalaga dolžnost, da postanemo versko učljivi, da poglobljamo cerkveni nauk in da se v veri izobražujemo. Jezus je naš edini učitelj: slavimo in obiskujemo ga kot učitelja! Dolžni smo to storiti zaradi svoje vesti, danes veliko bolj kot kdajkoli prej.

ZEJA PO BOGU

Bogu zapojmo hvalnico, vendar ne le z besedo, marveč tudi z življenjem. On naj nas napolni in njegova luč naj razsvetljuje naš razum. Resnica nas namreč osvobaja: dela nas odprte za ljubezen in služenje.

Božja beseda je izvir žive vode in poteši najhujšo žejo, tisto, po kateri hrepeni naša bit. To je žeja po neskončnem Dobrem, žeja po Bogu. Potreba po Bogu utripa v svetu tudi danes. Bog opozarja na svojo prisotnost tudi v jedru ateizma in se kaže kot velika praznina človečnosti in upanja, miru in ljubezni.

Potreba po svetem lahko ponikne kot krasna reka, ne more pa dokončno izgniti. Vedno se močno in vztrajno pretaka skoz človekovo dušo.

Nam vernikom je dodeljena visoka čast, da smo »božji možje in žene«. Kot taki moramo o Bogu govoriti tako, kot je treba, skromno in ponosno.

Devica Marija je nam vsem nepresegljiv vzor »misijonarke, ki deluje v svojem okolju«. Ona je »napredovala na romanju vere in je vztrajala v svojem zedinjenju s Sinom zvesto do križa« (Odrešenikova Mati 2, C 58). Pred nami stoji in nas spodbuja ter vodi v iskanju in gojenju korenin naše vere.

Pri Bogu naj nam izprosi milosti, da bomo dovzetni za evangeljsko sporočilo, vztrajni v poglobljanju božjega nauka in kot občestvo soudeleženi pri stalni katehezi odraslih.

Nepričakovana vladna kriza

Vlada predsednika Gorja je imela kaj kratko življenje: komaj 110 dni. Sestavljena je bila 28. julija letos, odstopila pa v soboto 14. novembra. Milostni udarec so ji zadali liberalci, ki so na zadnjih volitvah dosegli le dobra dva odstotka glasov. V Gorjevi vladi so imeli le enega ministra, tj. ministra za obrambo Zanoja in štiri državne podtajnike.

Liberalci so izstopili, ker se vodstvo stranke ni strinjalo z državnim proračunom in finančnim zakonom. Vztrajali so na tem, da se oklesti javne izdatke, ne pa poveča davek na osebne dohodke. S finančnim zakonom se tudi niso strinjali sindikati, saj so za 25. novembra napovedali splošno stavko. Ta pa je sedaj, ko ni več vlade, postala brezpredmetna.

V trenutku, ko se gospodarski svetovni položaj slabša, v Italiji pa narašča inflacija, so si liberalci s sproženjem vladne krize prevzeli težko odgovornost. Predsednik države Cossiga je takoj začel s posvetovanji. Kriza naj bi bila čim krajša, a to bo bolj težko izvedljivo, saj stranke bolj iščejo svojo uveljavitev kot pa dobro države in javno blaginjo.

V Moskvi so slovesno obhajali 70-letnico oktobrske revolucije, tj. boljševiške revolucije. Tudi po ostalem svetu so se spomnili te obletnice, saj pomeni zmago komunistične partije v Sovjetski zvezi in nastanek najbolj krute revolucije in ene najhujših diktatur v zgodovini.

S to oceno se ne bodo strinjali ne samo partijci, temveč tudi zelo številni drugi občudovalci Sovjetske zveze in njenega sistema. Toda dejstva ostajajo dejstva, četudi so jih do sedaj na vse načine prikrivali in opravičevali. Komunistična revolucija v Rusiji je zahtevala največje število žrtev v zgodovini in jih zahteva še danes. Poleg tega je sovjetski režim najbolj diktatorski režim, kar jih pozna zgodovina.

GLAVNI POBUJNIK REVOLUCIJE

Glavni akter v oktobrski revoluciji v Rusiji je bil Vladimir Iljič Uljanov ali Lenin. Ta mož je najbrž bil prvi »poklicni revolucionar« v zgodovini. Saj je celo življenje posvetil pripravi revolucije in nazadnje njeni zmagi.

Rojen leta 1870 v Simbirsku (Kazan) je doživel, da so mu brata Aleksandra obsodili na smrt zaradi atentata na carja Aleksandra III. To je nanj tako vplivalo, da se je ves posvetil pripravi revolucije in končno tudi zmagal.

Lenin spada med intelektualce, saj je dokončal univerzo v Petrogradu, toda kakega poklica ni nikoli vršil, temveč vedno živel za revolucijo. Kot takega ga je preganjala ruska policija in je bil za tri leta preganjan v Sibirijo (1897-1899). Ko se je vrnil na svobodo, je kmalu odšel v inozemstvo in od tam vodil delo za revolucijo.

Veliko je pisal in študiral. V svojih spisih je postavljali temelje za kasnejšo revolucijo. To si je zamislil kot opravilo manjše skupine vojaško discipliniranih poklicnih revolucionarjev pod centralnim vodstvom, ki se polasti oblasti in se okliče za avantgardo delavskega razreda. Pri izvedbi revolucije se lahko poslužuje po-

moči drugih skupin delavcev in kmetov, ne pa intelektualcev, toda oblast mora biti in ostati pri »avantgardie«, pri partiji in njenem centralnem vodstvu.

Tako si je Lenin revolucijo zamislil, tako jo je izpeljal in tako so jo po njegovem zgledu izpeljali kasneje tudi drugod po svetu; tudi v Sloveniji.

»ČUDNA« NAKLJUČJA

Ko človek gleda na oktobrsko revolucijo v Rusiji, ne more kaj, da bi se ne ustavil pri nekaterih »čudnih« naključjih, brez katerih bi revolucije ne bilo.

Prvo tako naključje je to, da Avstrijci Lenina ob začetku prve svetovne vojne niso internirali kot toliko drugih tujih državljanov, temveč so mu dovolili, da je odšel v Švico.

Julija 1914 je namreč Lenin bival v Krakovu. Po krajši aretaciji je lahko odšel v Švico. Do vojne je takoj zavzel osebno stališče: širil je prepričanje, da je prav, če bo Rusija premagana. V ta namen je podtalno tudi delal propagando s svojimi spisi in članki med ruskimi vojniki na fronti.

Ko je živel v Švici s svojo tovarišico Nadjo Krupskajo, je zvedel, da je v Rusiji nastala revolucija, tkim. februarjska revolucija. Izvedli so jo menjševiki ter intelektualci. Odstavili so carja, razglasili demokracijo in sklicali začasni demokratični parlament ali duma. Vlado je vodil Kerenski. Vest je Lenina iznenadila. Takoj je začel misliti na povratek v Rusijo. Toda kako priti tja? Francija, zaveznica Rusije, mu je prehod po svojem ozemlju prepovedala. Tu se je pojavila Nemčija.

Neki ruski Jud, dolgoletni Leninov znanec, po imenu Israel Helfand, s partizanski mimenom Parvus, star revolucionar, a velik bogataš in v dobrih stikih z nemškem veleposlanikom v Carigradu, je prepričal nemški generalni štab, da bi bilo za Nemčijo ugodno, če bi v Rusiji nastal še večji kaos, kot ga je povzročila februarjska revolucija, saj se je vojna kljub temu nadaljevala. Mož, ki bi utegnil tak

Preveč resno je vzel »perestrojko«

Boris Jeljcin, prvi sekretar mestnega komiteja v Moskvi, ki je prišel v sovjetsko prestolnico z Urala, je spet moral oditi tja, od koder je prišel. »Perestrojko« (preustroj, prenova), ki ji je dal glavni tajnik partije Mihael Gorbačov tako slovit osebni pečat, je vzel, kot zglede, preveč resno: nenehno je ljudi pozival k redoljubnosti, reformiral mestne službe, opozarjal na pomanjkljivosti in malomarnosti po podjetjih.

Bil je torej človek, ki bi ga Gorbačov moral z vso silo podpirati, zgodilo pa se je baš obratno: na plenumu moskovske partijske organizacije je Jeljcina obsodil, češ da je postavil osebne ambicije nad interese partije. Gorbačov mu je zlasti zameril, da ni držal besede, ko je glavnemu partijskemu tajniku obljubil, da bo s svojimi problemi počakal, da mincejo slovesnosti 70-letnice oktobrske revolucije, pa se tega ni držal in izrekel hudo kritične pripombe tako na račun politburoja kot vsega centralnega komiteja.

Na koncu omenjenega plenuma je dobil besedo še Jeljcin sam. In se je ponovilo, kar se dogaja v Sovjetski zvezi že vsa leta od Stalinovega obdobja. Obtožil je samega sebe z besedami: »Zelo sem kriv pred moskovsko partijsko organizacijo, zelo sem kriv pred mestnim komitejem, pred vami, tovariši iz biroja in seveda sem zelo kriv osebno pred Mihailom Sergejevičem Gorbačovom, ki ima tako visok ugled v naši organizaciji, v naši domovini in po vsem svetu.« Tudi je priznal, da ga je zapeljala ambicioznost, ki je ni znal obvladati.

Jeljcin je odšel, ker je bil razočaran nad

počasnim in dvoličnim uresničevanjem perestrojke in ker je bil toliko pogumen, da je svoje pomisleke tudi javno povedal. Očitno pa v Moskvi za takšno ravnanje vzlic velikim političnim napovedim in zagotovilom, »da se nekatere stvari ne morejo ponoviti«, čas še zmeraj ni naklonjen.

Na izpitu je tudi to pot padla »glasnost«, tista opevana odprtost, ki naj bi bila znanilka novih časov v Sovjetski zvezi. Ponovil se je scenarij, ki v novejši sovjetski zgodovini ni neznan: najprej oster prelom s starimi kadri, nato radikalen program, potem tiha in počasna sprava z drugače mislečimi, na koncu pa ponovno zlitje starega in novega, pri čemer ostanejo sicer na vrhu piramide nova imena, toda sistem, na katerem piramida stoji, ostaja isti, enak in nedotaknjen.

J.K.

■ V glavnem mestu Jordanije Ammanu se je zaključil izredni sestanek 21 članic Arabske lige. Največ pozornosti so udeleženci posvetili iraško-iranskemu spopadu. Druga vprašanja kot ponovni sprejem Egipta v Arabsko ligo, izraelsko-arabski spor in položaj v Libanonu pa so to pot imela bolj drugoten pomen. Soglasno je bila sprejeta resolucija, ki označuje Iran kot napadalca na Irak in Kuvajt ter kot glavnega krivca hudih nemirov v Meki, kjer je umrlo več kot 600 muslimanskih romarjev. Sirija je znova preprečila sprejem Egipta v Arabsko ligo, pač pa je bilo posameznim članom lige dovoljeno, da vzpostavijo redne diplomatske odnose s to državo.

kaos povzročiti, da je Lenin v Švici.

Zato se je lepega dne pojavil pri Leninu v Zürichu in mu razložil, da so Nemci voljni mu dati prost prehod čez Nemčijo. To se je zgodilo 9. aprila 1917. V posebnem zapečatenem vagonu so dobili prostor Lenin, Krupskaja, Karel Radek in še kakih 30 drugih revolucionarjev. Zgodovinarji trdijo, da je cesar Viljem oskrbel Lenina tudi z veliko vsoto denarja. Skoz Nemčijo so se Lenin in tovariši pripeljali do pristanišča Sasanitz ter se vkrcali na švedsko ladjo »Regina Victoria«, ki jih je prepeljala v Petrograd. To je bilo drugo »čudno« naključje v prid revoluciji.

MOŽ Z 10.000 DOLARJI V ZLATU

Tretje »čudno« naključje je bil Jud Lev Bronstein ali Trocki. Ta je med vojno živel v ZDA kot velik gospod. Na videz je bil v službi pri Fox filmu, v resnici pa ni nikoli delal. Tudi ta je ob novici, da je v Rusiji izbruhnila revolucija, takoj hitel v Petrograd. Potoval je z rednim ameriškim potnim listom. Kdo mu ga je izdal? S sabo je imel deset tisoč dolarjev v zlatu. Kdo mu jih je preskrbel? Vprašanja brez odgovora.

V Petrogradu je skupaj z Leninom organiziral prevzem oblasti in prid boljševikov. Na petrogradskih ulicah in po vsej Rusiji je vladala velika zmeda. V tej zmeda si je Trocki zamislil prevzem oblasti na originalen način, ne z revolucijo množic, temveč s pomočjo državnega udara, bi danes rekli. Na tiho je zbral kakih tisoč mož, samih tehnikov za telefone, železnico, pošto, banke.

Dne 7. novembra po našem koledarju ali 24. oktobra 1917 po starem julijanskem so pripravljeno močje zasedli pošto in telefon, železniške postaje, državno banko. Naslednji dan so navallili na Zimsko palačo, sedež vlade, in jo zavzeli ter vlado odstavili. Prevzem oblasti je uspel v celoti in brez prelijanja krvi. To ji je sledilo pozneje, ko so boljševiki začeli izvrševati oblast in svoje revolucionarne zamisli: diktaturo boljševiške partije z likvidacijo vseh nasprotnikov.

ZALOSTEN OBRACUN

Revolucija je rodila protirevolucijo. Boji med rdečearmejci in njih nasprotniki belogardisti so trajali tri leta (1918-1921). Sledila je silna suša in lakota, ki je terjala milijone žrtev. Za lakoto je prišla Stalinaova prisilna kolektivizacija zemlje, upori kmetov in novi milijoni žrtev ter deportacij v Sibirijo.

Za tem so bile na vrsti Stalinove čiste v tridesetih letih, v štiridesetih letih druga svetovna vojna, ki ji je bil za botra tudi Stalin s pogodbo Ribbentrop-Molotov.

Po končani vojni pa nove internacije, gulagi, psihiatrične bolnišnice za disidente, taborišča, zatrtje delavskih nemirov v Demokratični republiki Nemčiji, na Poljskem, v Pragi, na Madžarskem. In seveda pomoč v orožju vsem revolucijam po zadnji vojni (Kuba, Nikaragva, Mozambik, Južni Jemen, Vietnam, Angola, Kampučija, Etiopija, Kitajska). Povsod nove diktature po sovjetskem zgledu z novimi žrtvami, zapori, likvidacijami.

To je obračun sedemdesetletnice oktobrske revolucije v Rusiji. Do sedaj ni še nihče sestavil statistike, koliko je bilo človeških žrtev v teh revolucijah, koliko ljudi v zaporih, v izgnanstvu, v psihiatričnih bolnišnicah. Najbrž si tega nihče ne upa, ker bi bile številke preveč grozne.

Toda gotovo bo prišel čas tudi za to, kakor je prišel čas za razne do sedaj prikriti zločine. Mislimo, da se zaradi tega ni kaj veselili oktobrske revolucije boljševikov, ki je zatrla demokratično februarjsko revolucijo v Rusiji in vpeljala diktaturo partije in s tem samo zamenjala carsko diktaturo z novo, boljševiško, ki se je izkazala, da je hujša in bolj totalitarna kot carska.

(Po »L'Avvenire«)

Dve knjigi, ki sta vplivali na opredelitev dveh narodov

Pred petdesetimi leti je francoski pisatelj in mislec André Gide potoval na pogreb ruskega pisatelja Maksima Gorkega (M. Peškov) v Rusijo, kamor ga je povabila kot zvestega člana francoske komunistične partije Sovjetska zveza. Kot tak je mogel videti dobre in slabe strani komunističnega družbenega sistema, in ko se je vrnil v Francijo, je napisal knjigo »Le retour de la URSS« (Vrnitev iz Sovjetske zveze).

Gide ni šel samo na pogreb Gorkega, šel je tudi na pogreb svojih lastnih sanj o boljšem življenju človeštva v Rusiji. Bil je namreč tip evropskega intelektualca, ki je s kritičnim očesom presojal vse, kar je videl in poštenost mu ni dovoljevala, da bi zamolčal temne strani vsega, kar je opazil v takrat že skoraj dvajset let stari ureditvi ruske družbe.

Gidea je ozdravila Sovjetska zveza za vedno, hotel pa je prihraniti tudi drugim trpljenje, ki ga je tam opazil, in od tod njegova knjiga. Čez noč je postal lažnivec in izdajalec, človek, ki ga je francoska KP prej razkazovala kot genialnega pisatelja.

Slovinci smo isto leto dobili nadaljevanje »Premišljevanja o Španiji« Edvarda Kocbeka, ki so prav tako dvignila mnogo prahu, vendar samo v Sloveniji. Postala pa so križpotje, na katerem so se razhajale poti tradicionalnega katoliškega tabora in krščanskih socialistov. Razlika med Gideovo in Kocbekovo knjigo bude v oči.

RAZLIKA MED OBEMA KNJIGAMA

Slovinci smo takrat imeli v Rusiji Kardača, Kidriča, Marinka, Leskoviška, Mačka — tudi Vidmarju niso bile neznane razmere v Rusiji in vendar od vseh teh ni bilo niti besedice o tem, kar se je takrat dogajalo tam. O vsem tem niso niti med seboj govorili, še manj pa obvestili svojega bodočega zaveznika Kocbeka. V Rusiji je bil v tem času likvidiran skoraj v celoti CK (Centralni komite) jugoslovanske KP, medtem ko so se slovenski komunisti v celoti rešili.

Je bila to zaljubljenost v resnico »velikega brata«? Vera, da so na prvi poti? Sprenevanje in hlinjenje, ki jih je rešilo? Ne, bil je še več! Bil je to živalski strah pred »velikim bratom«, ki ga je tako lepo opisal Kocbek, in pravi čudež je bil, da so se ga mogli otresti leta 1948.

Je Kocbek poznal Gideovo »Vrnitev«? Ni važno, če jo je poznal: po Vidmarjevih besedah pred dobrim letom in pol (O dveh slovenskih svetnikih), je bil Kocbek nejasen, zanesljiv v literaturi in kot politični zaveznik nezanesljiv. Kocbek ni imel Gideovega kritičnega očesa za presojanje razmer in ljudi, kaj šele ideologije. Po »Dolomitski izjavi« so se krščanski socialisti, Sokoli in skupina levih intelektualcev slepo predali v roke KPS, katere CK se je rešil iz Rusije iz obzora »velikega brata«. Po petdesetih letih, če se ozremo nazaj, lahko odkrijemo korenine zla, ki so pognale iz »Premišljevanja«, lahko pa tudi doumemo, zakaj je bila revolucija v Sloveniji tako krvava.

SZDL (Socialistična zveza delovnega ljudstva), nekdanja OF, ki naj bi v celoti predstavljala slovenski narod, KPS pa komunistično stranko, še danes nostalgčno sprašuje: Kaj je več, celota ali del? Seveda je del po marksistični dialektiki dosti več, če ga predstavlja KPS! Vendar je tudi delček potreben — krščanski socialistov namreč — za videz samega, politične odločitve so v rokah KPS! To je Gide dobro videl v Rusiji in naš Kocbek si tega ni mogel predstavljati v svoji nalivnosti.

SKUPNI IMENOVALEC PRI OBEH PISCIH

Kljub vsem razlikam med Gideovo in Kocbekom pa vendar pridemo do skupnega imenovalca pri obeh: oba sta spisala po svojem razočaranju svoja najboljša dela. Tako Gide — Judovski konvertit, kakor Kocbek — slovenski penitent, sta po spregledu resnice napisala in opisala svoja razočaranja.

Razlika pri tem je samo, da je Francija po vjni — tudi po zaslugi Gidea ostala svobodna — Slovenija pa je tudi po zaslugi Kocbeka ostala za železno zavos in stalinizmom. Pri tem moramo dodati še, da je Gide (tako) po vrnitvi iz Rusije izdal svojo knjigo, medtem ko je pri Kocbeku proces izstrelitve trajal do leta 1951.

Drugi dejavniki, ki bi si ga morali zapomniti, je, da je Gide samo abstraktno posegel na področje politike, medtem ko je Ruplov »slovenski kulturni sindrom«

po katerem so pri Slovencih pisatelji odločilni ne samo v literaturi, ampak tudi politiki, doživel svoj polom.

»Kocbek je ostal zvest samemu sebi, se pravi svojemu družbenemu revolucionarstvu, pojmovanju pesniškega poklica in religioznemu prepričanju... zavzeto je iskal sinteze med obema skrajnostima in ni od tega odnehal niti tedaj, ko je izgubil politično veljavo in je bil upokojen«, beremo v Slodnjakovem »Slovenskem slovstvu« leta 1968. Mlahav postaja slovenski jezik, Slodnjak! Za točnejše izražanje bi lahko uporabil stavek: Ko so mu vzeli vse funkcije komunisti!

Dolga je bila pot Kocbeka od zbirke »Zemlja« do »Tovarišije« in »Straha in poguma«, vendar je katoliška stran izven domovine znala ločiti Kocbeka-umetnika od Kocbeka-politika, ker so dejstva sama dokazala, da to ni bil. Za prevelike občudovalce in zanikovalce Kocbekovega umetniškega talenta obstoji srednja pot: Kocbek je skušal vključiti v slovensko slovnost novo smer, nepoznano in nepriznано od uradnega socrealizma — slovensko različico eksistenčne in personalistične filozofije, bil pa je odstranjen, ker je bil samo orodje v rokah komunistične partije.

Tone Brulc

KNJIŽNA ZBIRKA GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE ZA LETO 1988

1. Koledar 1988
2. Zora Piščanc: PESNIK ZELENE POMLADI
3. Saša Martelanc: VETER IZ LJUBIH DALJAV
4. PRIMORSKI SLOVENSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON 3. knjiga, 2. snopič

Kritika zoper slovensko emigracijo

Prebral sem sestavek vašega dopisnika iz Slovenije, ki se podpisuje »Hotimir«. Kar piše o slovenskem izseljenstvu v Katoliškem glasu z dne 15. okt. letos, se mi zdi vse preveč negativno.

Neresen in netočen je že začetek: predvojna Slovenija naj bi bila šepava demokracija in kriva revolucije. Stavek, kot bi bil diktiran od partije. Šepava demokracija (nikjer ni 100% demokracije, povsod malce šepajo, celo v ZDA) je imela svoboden tisk, svobodo vere, brez enega samega uradnika za odnose med Cerkvami in družbo, svobodo združevanja, večstrankarski sistem in raven življenja, podobno našemu severnemu in zahodnemu sosedu. Industrija je bila v polnem razvoju.

Predvojni oblastniki, čudna beseda za demokratsko voljene predstavnike, so bili v glavnem pobiti od revolucije; nekateri še žive ali so pomrli v izgnanstvu. Njihove žrtve so bile velike in oznaka, da so si poiskali varnost onstran oceanov, je zanje žaljiva.

Dr. Ljubo Sirc je opravil marsikako važno delo pričevanja. Njegovo stališče, da se nadaljuje Jugoslavija pod pogojem prave konfederacije, je sprejemljivo celo Hotimiru. Sirc ev poziv človečanskega sožitja do priseljencev je državniški.

Hotimir zameri, da predvojni politiki niso znali naobrtni načela »zob za zob«, ko je partija začela s terorjem. Bile so ovire moralnega značaja, kajti kako bi mogel katoliški politik prek noči organizirati skupino likvidatorjev, kako bi mogel denuncirati rojake okupatorju? Mnogi pravijo, da bi se morala postaviti na nogo druga ilegala; to pa ni bilo možno, kajti borba na dve fronti bi bila usodna ne glede na to, da bi partija med tem pobila vse njih svoje v vaseh, trgih in mestih. Prevara OF je bila neverjetno dobro izpeljana. To bodo najbolj vedeli nekateri »oporečniki« iz meščanskega tabora, ki so se pridružili OF. Očitek teh oporečnikov emigraciji, da ni znala za tretjo revolucije, je nedosledna in etično nizkotna.

Zahod v bistvu ni naklonjen komunistični SFR Jugoslaviji. Boji pa se in zato SFRJ v današnjem času ne mara rušiti zavoljo silnega nerada in kaosa, ki bi nastal kot leta 1941. Še slabše bi bilo, če bi država razpadla. Ako bi Zahod imel pred seboj neko sprejemljivo alternativo, bi postopal drugače. Tako alternativo bi lahko postavila in zgradila združena opozicija jugoslovanskih narodov doma in zunaj.

Vsi poskusni pa propadejo na poznanem

Priprava novega katoliškega katekizma

Med zadnjo škofovsko sinodo je kardinal J. Ratzinger poročal, kako je s pripravo novega vesoljnega katekizma. Željo po takem katekizmu so škofje izrekli na prejšnji škofovski sinodi. Papež je 10. junija 1986 imenoval posebno komisijo, ki naj bi izdelala predlog za tak katekizem. Komisijo vodi kardinal Ratzinger kot prefekt Kongregacije za katoliški nauk. V komisiji je 7 škofov iz raznih delov sveta in tajnik. Ta si je izbrala 40 svetovalcev, ki se odlikujejo po strokovni pripravljenosti in ki pripadajo različnim kulturam in jezikom.

Prvi predlogi komisije:

Katekizem naj bo razdeljen na tri dele: verske resnice, zakramenti in zapovedi.

Jezik naj bo jasn in preprost, da bo katekizem mogoč skušiti za podlago kranjcem (škofijskim, narodnim) katekizmom.

Katekizem mora upoštevati današnjo kulturo, cerkveno tradicijo.

Resnice naj bodo povzete v jasnih formulah, primernih za učenje na pamet.

Narejeno delo:

Komisija je že izdelala prve osnutke za novi katekizem, ki seveda niso dokončni. Potrebnih je mnogo posvetovanj.

Kardinal Ratzinger napoveduje, da bo vzorec katekizma izdelan do pomladi 1989, ko ga bodo dobili v pogled vsi škofje, škofovske konference, teološke fakultete

in katehetskimi inštituti. Leta 1990 bo prihodnja redna škofovska konferenca, na kateri bodo katekizem predstavili. Končno ga bo odobril sv. oče. Pričakujejo, da bodo katekizem izdali za 25-letnico zaključka zadnjega koncila.

Končno je kardinal Ratzinger še povedal, da je novi katekizem namenjen predvsem tistim, ki sestavljajo škofijske in narodnostne veroučne knjige ter škofom, ki so po svoji službi učitelji vere.

Naša opomba: Zdi se, da se vračamo h katekizmu sv. papeža Pija X., ki pa bo prilagojen današnjim časom.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Jančez Pavel II. je v Vatikanu sprejel 13 madžarskih škofov, ki so prišli poročat o delu in verskem življenju svojih škofij. Papež jim je priporočil medsebojno edinost, jim govoril o krščanski vzgoji mladine in o duhovnih poklicih, omenil 950-letnico smrti ogrskega kralja sv. Stefana, ki se bo praznovala prihodnje leto ter vse priporočil varstvu Matere božje, »Magna Dominae Hungarorum« (Velike Gospe Madžarov). »Prepričan sem,« je dejal, »da bo pobožnost in vdanost madžarskega ljudstva do Matere božje jamstvo za življenje in rast vaše Cerkve.«

■ Filipinski kardinal Jaime (Jakob) Sin je pretekli teden obiskal Kitajsko in maševal na filipinskem poslanstvu v Pekingu za tuje diplomate, ki so zastopani pri kitajski vladi. V govoru je dejal, da ga je papež nedavno, ko je bil v Rimu, poveril, naj ponese blagoslov kitajskim katoličanom. Koliko je teh, se točno ne ve; eni so še naprej zvesti papežu, drugi so se vključili v tkim. patriotično Cerkev, ki ne priznava oblasti rimskega papeža. Najbolj pa je padel v oči obisk kardinala pri glavnem tajniku partije Cao Cijangu. Slednji je dejal, da je glavna ovira za vzpostavitve rednih odnosov med Vatikanom in Kitajsko v tem, ker Vatikan še vedno vzdržuje odnose z nacionalistično Kitajsko na Taiwanu, na kar je kardinal Sin odvrnil, da ta problem ne obstaja več, kajti tudi za Vatikan obstoji ena sama Kitajska.

■ Leta 1915, sredi prve svetovne vojne, je angleški parlament odločil, da se alkoholne pijače ne sme točiti v tkim. publih (barih) od 15. ure do 17.30. Ta odredba je ostala v veljavi vse do zadnjega, čeprav je postajalo vedno bolj očitno, da je nesmiselna. Zlasti so jo kritizirale turistične ustanove, saj je bilo za inozemskega turista nepojmljivo, da dve uri in pol popoldne ne more užiti alkoholnih pijač. Tako se je sedanja vlada odločila, da ta zakon spremeni. Z 293 glasovi proti 87 je britanski parlament odločil, da javni lokali v prihodnje lahko točijo alkoholne pijače od 11. do 23. ure. Seveda so se takoj pojavile tudi kritike, ki izražajo zaskrbljenost, češ da se bo povečalo število prometnih nesreč.

ZAKRAMENT SPRAVE

Vsi vemo, kaj je spoved ali zakrament sprave. Vsi pa tudi vemo, da prejemanje tega zakramenta doživlja neko krizo. Posebej med poročenimi je malo takih, ki sprejemajo ta izredni Kristusov dar, in še od teh ga nekateri sprejemajo včasih nepravilno.

Spoved namreč ni neko mehanično naštevanje že »naučnih« grehov. Pač pa gre za nekakšen notranji prerez duhovnega stanja, posebej z ozirom na svoje življenjsko dolžnosti. Te pa so za poročene seveda čisto posebne.

Naj gre torej za zvestobo, ki je tudi v tem, da se trudita drug drugega razumeti in se dovolj pogovarjati, ali za odpustanje, pa da imata odgovoren odnos do vzgoje, do verskega življenja, tudi do službe, drugih ljudi — vse to spada na pogovor ob prejemu zakramenta sprave.

Zelo pametno je, če se pri spovedi nekako predstavite: Sem poročen toliko in toliko let, imam toliko in toliko otrok, hodim v službo, živim pa s taščo ali kaj podobnega. Potem spovednik ve, v katero smer bo šel pogovor in kako naj pomaga, da bo spoved boljša. Koliki poročeni se »nezakonsko« spovedo. Govorijo torej o stvareh, kot da so samski in se ne ozro na vprašanja zakona in družine.

Tudi glede težav uravnavanja rojstev je prav, če kratko nakažete svoje težave, če so in svoja prizadevanja na tem področju. Večina spovednikov bo razumevala in bo vedela, da te stvari ni mogoče vedno urediti vzorno in takoj. Zato je dobro imeti tudi rednega spovednika, da ni treba vedno znova nekih stvari načenjati in razlagati, pač pa jih počasi razvijati in izboljšati.

Redno prejemanje zakramenta sprave staršev bo najboljše vabilo tudi otrokom, predvsem dozorevalcem, ki tudi zelo potrebujejo to Kristusovo posebno pomoč v borbi proti zlu in v prizadevanju za dobro. Kaj pomeni »redno«, ni lahko reči: to je lahko nekajkrat na leto, morda na dva meseca enkrat, za nekatere ob kakšnih težjih vprašanjih celo mesečno.

Povejta si iskreno, kakšen je vaš odnos do zakramenta sprave: odrasel ali otročji. Zato je treba priznavati in jemati resno tista različna cerkvena občestva in skupine ter številna gibanja, ki se ukvarjajo z družinsko moralno. Njihova naloga naj bi bila v tem, da med verniki prebujajo živ čut za vzajemnost, da pospešujejo življenje po evangeliju in po veri Cerkve, da oblikujejo vest po krščanskih vrednotah in ne po merilih javnega mnenja, da dajejo pobudo za karitativno delo med seboj in v razmerju do drugih v duhu take odprtosti, ki naredi krščanske družine za resnični studeneč luči in za dober kvas v prid drugim družinam. (Janez Pavel II., Apostolsko pismo o družini 72, 1.2.).

Dr. Peter Urbanec

VITAL VIDER SJ

Člani klubov OZN iz Ljubljane gostje Mladinske sekcije Slovenske skupnosti

Klubi Organizacije Združenih narodov (OZN) so v Sloveniji močno razširjeni. Delujejo kot krožki višješolske mladine (med 14. in 17. letom), in se ukvarjajo z najrazličnejšimi vprašanji, ki gredo od miru, spoznavanja drugih narodov do sočelovanja na mednarodni ravni.

Letos poteka 40 let od njihove ustanovitve. Ta obletnica je bila primerno obeležena s proslavo, ki je bila 24. oktobra v Ljubljani. Med povabljenimi gosti je bila tudi delegacija Mladinske sekcije SSK. Navezala je tesne prijateljske stike z voditelji teh klubov in se prek republiške konference slovenske mladinske organizacije (ZSMS) domenila za obisk mladih klubovcev, na katerem bi jim mladinci SSK prikazali razmere, v katerih živi slovenska manjšina v Italiji.

Obisk so mladi člani klubov OZN izvedli v soboto 7. in nedeljo 8. novembra. Približno 65 mladih klubovcev se je že v zgodnjem sobotnem jutru zbralo na Repentabru, kjer so jih pričakovali člani Mladinske sekcije SSK. Domači župnik g. Tone Bedenčič jim je na kratko orisal zgodovino tega kraja, nakar se je v Kraški hiši v Repnu pričel uradni del obiska. V imenu Mladinske sekcije SSK je goste pozdravil deželni tajnik Mladinske sekcije SSK Damijan Terpin ter jim orisal delovanje sekcije in program obiska. Deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar pa je prikazal stanje slovenske manjšine v Italiji, njena prizadevanja za doseg svojih pravic ter podčrtal delo, ki ga pri tem opravlja stranka SSK.

Gostje so si nato ogledali tržaško mesto, po katerem jih je vodil prof. Samo Pahor. Popoldne je bila v Donizettijevi ulici na programu okrogla miza o pomembnosti sredstev javnega obveščanja v manjšinski stvarnosti. Kot gosta sta nastopila ravnatelj slovenskega časnikarskega oddelka Trst A dr. Drago Ležija ter odgovorni urednik Primorskega dnevnika Bogumil Samsa. Sledil je krajši sprejem, ki ga je članom klubov OZN priredil devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezgar.

V nedeljo zjutraj jih je prof. Ivan Sirk pospremil na vrh goriškega gradu, kjer jim je orisal zgodovino Goriške in Gorice, s posebnim poudarkom na slovensko prisotnost v tej pokrajini. V novi telovadnici Slovenskega kulturno športnega centra ob Katoliškem domu je nato goste sprejel pokrajinski odbornik za šolstvo, šport in rekreacijske dejavnosti dr. Mirko Spacapan.

Klubovcem je prikazal politično-upravno stanje na Goriškem, s poudarkom na delu, ki ga v tem okviru vrši SSK. Obrazložil je pomen samostojnega političnega nastopanja in orisal delo, ki ga opravlja kot odbornik na pokrajini. Navedel je tudi velike uspehe naše stranke, zlasti na šolskem področju, ko je prav na pobudo SSK in njenih izvoljenih predstavnikov bilo mogoče odpreti nove šole (slovenska sekcija zavoda ITI, razni tečajji 150 ur, zlasti pa odobritev načrtov za gradnjo slovenskega šolskega centra), kar bi brez neposredne intervencije SSK in neodvisnosti njenih izvoljenih predstavnikov od po- gojevanj s strani italijanskih sil ne bi bilo mogoče doseči. Govoril je nato še o nastanku nove telovadnice in podčrtal za-

vetnost ljudi, ki so in še prispevajo za ta neobhodno potrebnih objekt. Govora je bilo še o športni dejavnosti v zamejstvu oz. o našem delu na kulturnem področju. S tem v zvezi je bil tudi omenjen Katoliški dom; pogovoru, med katerim so številni mladinci postavili zanimiva vprašanja, pa je sledil še ogled Kulturnega doma.

Klubovce je na obisku v zamejstvu vodil koordinator Martin Škušek, spremljala sta jih še časnikarja radia Ljubljana (Val 202) Tatjana Pirc in Jože Kuštrin. Obisk pa se s tem še ni končal. V spremstvu mladincev SSK so se gostje odpeljali v Režijo, kjer jih je pričakala pesnica Silvana Paletti. Razkazala jim je dolino in obrazložila domače običaje, režijsko folklorno tradicijo ter prikazala stanje domačega prebivalstva.

Gostje so se ob koncu zahvalili gostiteljem, saj jim je bila dana edinstvena možnost, da so spoznali našo manjšino. Člani mladinske sekcije SSK pa so izrazili zadovoljstvo, da so se lahko sami neposredno predstavili mladincem iz Slovenije in izrazili upanje, da se bo zanimanje za našo manjšino bolj razširilo med mladimi ljudmi v Sloveniji.

Sklad »Mitja Cuk« in ansambel »Lojze Furlan vabita na

ZABAVNI VEČER

ki bo v soboto 21. nov. ob 20. uri v Kulturno športnem središču v Zgoniku. Deloval bo dobro založen buffet.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek 23. nov. ob 20.30 govoril prof. Milan Dolgan o »Liki duhovnikov v slovenski dramatik« (Moškričevi župniki).

V soboto 21. novembra ob 18. uri ob dnevu Marije zdravja bo v cerkvi v Nabrežini

PROSLAVA SVETOGORSKE KRALJICE

s sledečim sporedom: koncert na orgle-vijolino, govor predstojnika svetogorskega svetišča, petje domačega zbora, mladinski prizor s slikami-pesnitvijo, litanije Matere božje z odpevi in blagoslov.



Skupina romarjev iz Nabrežine pred svetiščem na Sv. gori

RUDI BOGATEC

V deželi vzhajajočega sonca JAPONSKA SVETIŠČA

Kioto je bivša prestolnica Japonske. Med vojno ni utrpel bombardiranja. Verjetno, ker ima 1.500 templjev.

V svetišču, ki je posvečeno boginji milosrčnosti, je velik njen kip, ki ima na desetine rok, kar naj bi pomenilo, da boginja deli obilo milosti posilcem. Na obeh straneh je kakih 500 podobnih manjših kipov. Vse pa stražita dva bogova zelo hudih obrazov, bog vetra in bog groma.

V drugem svetišču smo pili vodo, ki je padala s strehe v treh curkih. Za šintoiste je voda čudodelna, mi pa smo se z njo osvežili.

Pred šintoističnim templjem je majhno dvorišče. Kdor ga prehodi od enega konca do drugega mižé, bo gotovo dobil pravnega zakonskega druga. Tako smo našli zapisanih veliko imen ljudi, ki naj bi bili tega deležni. Med njimi tudi neko dekle iz Milana.

Pri vходу so železne sandale nekega narodnega heroja. Žena, ki se dotakne teh sandalov, bo srečna v zakonu in mož se ji ne bo mogel izneveriti. V vsakem sve-

tišču je po navadi jezerce, kjer mrgoli rib vseh barv. Ljudje jih hranijo s piškoti, ki imajo obliko paličice.

Glavno delo svečnikov so razni obredi, blagoslovi, molitve in priprava jedi za bogove: rože in sadje. Ker država po svoji ustavi, ki je narejena po vzoru ZDA, ne sme podpirati nobene vere, so nekateri svečniki pravi lovci na denar. Najbolj poceni obred velja 20.000 lir. Ti poganski duhovniki so vsi poročeni in si želijo čim več sina, ki jih bo nasledil. Tako bo preskrbljen za vse življenje.

V nekem svetišču smo naleteli na veliko srn. Ljudje kupujejo zanje piškote in jih z njimi hranijo. Pred leti je bil vsakdo, ki je tako srno ubil, obglavljen in če so odkrili srno pred kako hišo, so usmrtili gospodarja. Zato je bila prva skrb, zgodaj vstati in pogledati čez prag. In če je pred hišo ležala mrtva srna, so jo prizadeti hitro nesli k sosedu. Tako je pri Japoncih prišlo v navado, da zgodaj vstajajo. Da ne bi srne poškodovale hišnih vrat, ima vsaka hiša pred glavnimi vrati leseno ograjo.

Spet v drugem svetišču je tri tisoč svetilk iz kamna in bronu. Enkrat na leto vse prižgejo. Marsikje je kip posvečen nerojenim otrokom. Nesrečne matere, ki



tržaške novice

Seja deželnega tajništva SSK

Nobeno utemeljevanje s finančnimi težavami ali varčevalnimi ukrepi ne more opravičiti črtanja postavke v novem finančnem zakonu, ki naj bi krila bodoči zakon o globalni zaščiti in druge ukrepe v korist Slovencev v Italiji. To stališče je potrdilo deželno tajništvo SSK na svoji zadnji seji. Zaščita Slovencev je ustavno načelo in mednarodna obveznost Italije, ki že štiri desetletja čaka na izpolnitev. Odpravljanje finančnega kritja je zato korak nazaj in dokaz slabe politične volje pristojnih oblasti.

SSK bo zato nadaljevala s pobudami za rešitev problema. Nanj je svojčas že opozorila manjšinske parlamentarce. To bo prišlo do izraza tudi s pobudami, ki so izraz akcijske enotnosti Slovencev v Italiji. Načelnik svetovalske skupine SSK v Kraški gorski skupnosti Tul je poročal o upravnem sporazumu, po katerem je tudi slovenska stranka udeležena v vodstvu te krajevne ustanove, da bi čimbolj koristila domačemu prebivalstvu na Krasu. V upravnem odboru zastopata SSK Alojz Tul in Branko Černič.

Večji del seje je bil posvečen vprašanjem organizacijske krepitve SSK v času pred izredno pomembnimi volitvami, ki bodo spomlad zajele deželni svet, pokrajinska sveta v Trstu in Gorici, tržaški občinski svet, rajonske svete na Tržaškem in še nekatere druge občine. Govor je bil o strankinem tisku, pobudah deželne svetovalske skupine SSK, predstavitvi novega osnutka SSK o globalni zaščiti, stikih s strankami manjšin in delu v deželni koaliciji.

Nova pesniška zbirka

V Trstu je pred kratkim izšla v samozaložbi na 260 straneh pesniška zbirka Aleksija Pregarca z naslovom »Jedra«. Posebnost zbirke je v tem, da je izšla poleg v slovenščini še v italijanščini, nemščini, hrvaščini, madžarščini in francoščini, se pravi v vseh jezikih, ki jih govorijo v prostoru med Donavo in Jadranom, ter v angleščini.

Gre za izbor iz dosedanjih Pregarčevih zbirk »Poesie-Pesmi« (1974), »Moja pot do tebe« (1982), »Temelji mojega vrta« (1985), »Tri podobe tri pesmi - Tre immagini tre poesie« (1986) in »Duh po apnencu« (1986).

V italijanščino je pesmi prevedla Jolka Milič, v nemščino sta jih prevedla Anna Ferk-Gasser in Janko Ferk, v hrvaščino Gojko Janjušević, v madžarščino Bati Zsuzsa, v francoščino Viktor Jesenik in v angleščino Anne Čeh. Tudi avtor, ki ga je napisal Josip Tavčar, je objavljen v vseh teh sedmih jezikih.

Pri izdaji knjige, ki jo avtor posveča pokojnemu očetu, so z nasveti sodelovali Jolka Milič, Josip Tavčar, Gerald Parks in Giorgio Pressburger. Za grafično opremo je poskrbel Edi Zerjal, tiskali pa so jo v tiskarni Graphart.

Bazovica

Odprite župnijske dvorane. Ze pred dvema letoma nam je kvestura odvzela dovoljenje za predstave v naši dvorani in to zavoljo novih protipožarnih predpisov. Po dveh letih iskanja poti za rešitev iz teže zadrege, nešteti prošnji na vse mogoče urade za dovoljenje, ogromnega dela, ki nas je stalo nad 130 milijonov lir, smo le prišli do veselega zaključka. Upravni uradov, ki vodijo predpisana obnove dela, so prejšnji teden pregledali opravljeno delo in ugotovili, da je vse v najlepšem redu. In tega dne, ki smo ga dolgo čakali (od našega opasila, ko smo si ogledali dvorano), smo zadihali in si želimo slovesnega odprtja.

To bo v nedeljo 22. novembra ob 17.30. Nastopili bodo trije domači zbori: otroški zbor Slomšek, mešana zbor Skala iz Gro-pade in Lipa iz Bazovice. Vabimo vse prijatelje in ljubitelje kulturnega udejstvovanja.

Sporočamo, da zaradi odprtja dvorane odpade Slomškova proslava, ki pa jo bomo priredili enkrat po sv. Miklavžu.

Enodneveni tečaj slovenskih tržaških skavtov

V okviru strokovnega izpopolnjevanja voditeljev prireja SZSO v Trstu enodneveni tečaj. Srečanje bo v Župnijskem domu v Dolini v nedeljo 22. nov., in se bo pričelo ob 9. uri. Štiri predvidena predavanja si bodo sledila v sledečem redu:

9.00 Prvo predavanje: Marjan Jevnikar: »Sodobnost Baden-Powellove vzgojne metode«.

10.30 Skupna udeležba pri župnijski sveti maši.

11.30 Drugo predavanje: Marijan Kravos: »Civilna in kazenska odgovornost voditeljev«.

11.50 Tretje predavanje: Franc Mozetič:

»Poteze skavtskega voditelja«.

13.00 Premor za kosilo.

15.00 Četrto predavanje: Dino Del Savio:

»Osebnostno napredovanje v veji izvidnikov in vodnic kot ga vidi AGESCI«.

Srečanje-tečaj se vključuje v sklop pobud, ki jih organizacija namerava izpeljati v prihodnjih letih in ki bodo imele kot glavni cilj kakovostni skok pri odgovornem vzgojnem delu med slovensko mladino v zamejstvu.

Bralci pišejo

Posnemanja vredno

V zadnji številki Katoliškega glasa je bilo objavljeno poročilo o ponovnem odprtju gostilne Devetak (pri Cotovih) na Vrhu. Gostinski prostori s kuhinjo vred so popolnoma obnovljeni, preurejeni in okusno opremljeni. Kar pa slovenskega obiskovalca najbolj prijetno iznenadi, je doslednost v napisih: tako na pročelju kot na servietah kot na jedilnem priboru in vrčih, vse je dvojezično. In nad obokom na vratih v gostilno in kamen vtisnjen napis zgolj v slovenščini »Gostilna Devetak«. Naj bi vsi, ki bodo v restavrant prihajali, vedeli, da stopajo v slovensko gostilno.

Znano je, da premnogi slovenski gostinci, tako na Goriškem kot na tržaškem Krasu in drugod po Tržaškem nimajo volje, da bi se gostom predstavili kot Slovenci in se skrivajo za zgolj italijanskimi napisi. Takemu ravnanju botruje največ oportunistem in bojazem, da bi izgubili italijanske kliente, če bi poudarjali svoje slovensko poreklo.

Da temu ni tako, priča prav primer gostilne Devetak na Vrhu. Njeni gostje so največ ljudi iz Tržiča, z Laškega, iz spodnje Furlanije in s Tržaškega. Dvojezičnost jih ne moti. Nasprotno! Jemljejo jo kot nekaj naravnega.

Kako je ta gostilna priljubljena brez ozira na to, da je slovenska, priča odprtje v ponedeljek 9. novembra zvečer. Pogostitve se je udeležilo nad 500 gostov, dve tretjini italijansko govorečih. Avtomobilov je bilo toliko, da so bili postavljeni od Cotičev pri spomeniku padlim do osnovne šole in Gor. Vrha.

Tudi mladi Avgust Devetak, ki se je s starši, ženo Gabrijelo in sestro Nerino ves posvetil napredku gostilne, je goste pozdravil dvojezično. Omenil je, da je gostilna začela živeti v letu 1870, prešla razdobje gospodarske krize, industrializacije in potujčevanja in uspešno vse to prebrodila, za kar je zaslužna vsa družina, ki so jo ves čas do danes oplajali trije ideali: ljubezen do naroda, ljubezen do družinskih in krajevnih izročil ter ljubezen do gostinstva.

Predstavil je jedi, ki jih gostilna nudi, omenil tekatere težave, ki jih povzročajo dež, mraz in v skrajnem primeru sneg za uspešno obratovanje, utemeljil potrebo po preureditvi lokala in izrazil upanje, da bo odslej gostilna imela goste ne samo ob koncu tedna, temveč tudi ostale dni. Saj priti na Vrh z današnjimi prometnimi sredstvi res ni več problem. Največjo zahvalo pa zaslužita oče Renato in tast Franko, ki sta pri vsej prenovi nudila veliko oporo in pomoč.

Vsem pa, ki te vrstice berejo, prijazem in nezainteresiran nasvet: pridite na Vrh in prepričajte se sami!

Prijatelj Vrha in Vrhovec

ODGOVORNOST KRŠČANSKEGA SVETA

Obisk Daljnega vzhoda nudi Evropejcu spoznanje, da so na svetu ljudje, ki živijo, mislijo in čutijo drugače kot mi. Toda njih potrebe so podobne našim. Želijo si ljubezni, vsakdanjega kruha oz. riža, zaposlitve, medsebojnega razumevanja in pomoči, miru. Njihova vera jim je dala svojsko mišljenje in pogled na svet, a tudi oni so poklicani k večnemu življenju.

Ne vemo, če bodo kdaj Japonci našo vero sprejeli, saj jih Evropejci in Amerikanci s svojo nevero od krščanstva bolj odvrtajo kot privabljajo. Tisti pa, ki se ga oklenejo, ga vzamejo zares, saj pome-ni to dostikrat veliko osebno žrtve. Družina pretrga vezi z njimi in nimajo več deleža s predniki. Toda, kako silno bi se povečala moč krščanstva, zlasti na Daljnem vzhodu, če bi Japonci sprejeli vero v Kristusa!

(Konec)



Podgora



Papeško odlikovanje. Sv. oče Janez Pavel II. je podelil odlikovanje »Pro Ecclesia et Pontifice« Rozeti Persoglia iz Podgore.

Rozeta Persoglia se je rodila pred 67 leti v Šmartnem v Brdih. Mlada leta je preživela v Trstu, leta 1938 pa se je ustavila v Podgori in se zaposlila kot uradnica v tekstilni tovarni do upokojitve.

Gdč. Rozeta se je živo vključila v podgorsko župnijsko skupnost in bila vedno v pomoč domačim dušnim pastirjem. Kot molilka rožnega venca v cerkvi, kot bralka pri liturgiji, kot požrtvovalna in vestna katehistinja se je vsem priljubila, tudi zaradi svojega vedno vedrega nastopa.

Odlikovanje ji bo podeljeno v nedeljo 22. novembra pri maši ob 9.30. Po maši se bomo z njo poveselili in ji čestitali v župnijskem domu.

Nastop češkega simf. orkestra

Tretji letošnji večerni koncert pod okriljem KD Lipizer je bil v goriškem Avditoriju v izvedbi češkega simfoničnega orkestra »Janaček«. Dirigiral je Otokar Trhlik.

Po uverturi Rossinijeve »Italijanke v Alžiru« je orkester podal Schumannov »Koncert v a-molu op. 129 za čelo in orkester«, ki je zapletena skladba, a je nudila čudovite melodične odtenke. Kratek pogled v modernost je predstavljala Simfonija A. Brunija Tedeschija, spored pa je zaključila Mendelssohnova simfonija št. 4 »Italijano«. Za dodatek je orkester nagradil hvaležno občinstvo s še tremi skladbami. - L. Q.

ZVEZA SLOV. KATOL. PROSV. - GORICA

KARDINAL MISSIA NA GORIŠKEM

Ponedeljek 23. nov.: dr. Kazimir Humar: »Missijeva življenjska pot«
Ponedeljek 14. dec.: dr. Drago Klemenčič: »Missia in Mahnič«
Predavanji bosta v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici ob 20. 30.

Števerjan

Zahvalna nedelja. Prvo nedeljo po Vseh svetih, na Primorskem pa v nedeljo po sv. Martinu, ko mošt postane vino, imamo Slovenci navado obhajati zahvalno nedeljo. V števerjanski župniji je običaj, da naredimo to na dve različni nedelji, prej v Števerjanu in čez teden dni na Jazbinah. Na Jazbinah je bilo letos to že v nedeljo 25. oktobra. Dne 26. oktobra je namreč poteklo 40 let, kar imamo tu redno božjo službo ob nedeljah in praznikih. Najprej je bilo to v kletnih prostorih Carollove hiše, kasneje pa v novi cerkvi Marije Pomagaj.

Te obletnice, združene z zahvalno nedeljo, smo se spomnili s slovesno mašo, ki jo je daroval msgr. dr. Fr. Močnik iz Gorice ob asistenci domačega župnika in bogoslovca Karla Bolčina. Pevci so nam pripravili peto mašo pod vodstvom pevovodje domačina Zdravka Klanjščka. V pridigi nas je mašnik spodbujal, naj v ljubezni do svoje lepe cerkvice in redne božje službe tudi dandanes tako zavzeto vztrajamo. Ivanka nam je prav okusno okrasila cerkev, kmečki fantje pa so prinesli k oltarju sadove svojih polj in vinogradov. Po slavju v cerkvi so nas kmetovalci pred cerkvijo še bogato pogostili z vinom in drugimi dobrotami, ki so jih pripravile pridne gospodinje.

V Števerjanu pa je bila zahvalna nedelja 15. novembra. Kot je že stara navada, je bil to hkrati tudi dan češčenja sv. Rešnje-ga Telesa. V pomoč je prišel domačemu župniku jezuit p. Setar iz Ljubljane, ki nam je bil na voljo v soboto popoldne in

nedeljo popoldne za spoved, da smo se mogli primerno pripraviti na ta dvojni praznik. Pater nam je tudi večkrat govoril pri vseh mašah in pri urah češčenja.

Slovesnost je zelo povzdignilo pritrkavanje že na predvečer in v nedeljo ter ubrano petje domačega cerkvenega mešana zbor pod vodstvom Hermana Sreberniča. Spodbudno je bilo tudi sodelovanje mladih pri branju božje besede, prinašanju darov ter pri uri molitve za mladino.

Posebno lepo je bila okrašena cerkev in daritveni oltar z izbranim jesenskim cvetjem ter sadovi zemlje, zlasti še z vinom v zahvalo za bogato vinsko letino. Vsi smo z veseljem to občudovali, vključno številni tujci, ki prihajajo ob nedeljah v Števerjan na izlet, pa radi stopijo tudi v cerkev. Po maši je pater blagoslovil kmetijske stroje in druga motorna vozila, nato pa smo imeli posebno uro molitve za moše in fante z lepo udeležbo. Velika udeležba je bila pri veliki maši, pa tudi popoldne za sklep češčenja.

Ob štirih, po sklepu češčenja, smo se zbrali še v Sedejevem domu, kjer so nam člani društva »F. B. Sedej« pripravili krajši kulturni program in tombolo. Ko je bilo tombole konec, smo se še dolgo zadržali v prijetni družabnosti ob domači vinski kapljici in obilnih dobrotah, ki so nam jih pripravile naše gospodinje.

Sovodnje

Občinski odbor je sprožil pobudo za razpravljanje o žgočem vprašanju, kako zavarovati okolje, še zlasti z ozirom na deželni načrt o gradnji upepeljevalnikov. Predstavniki sovodenjske občine so že imeli srečanje z delegacijama PSI in PCI, v programu pa so tudi sestanki s tajniki sindikalnih zvez, z delegacijo SSK in s predstavniki združenj za varstvo okolja.

Praznik Matere božje zdravlja

Ta praznik ima že staro tradicijo, saj se v Laškem že od leta 1621 vsako leto 21. novembra zbirajo verniki v svojih cerkvah, da počastijo Mater božjo pod gornjim naslovom. Veliko ljudi pride tudi s Krasa.

Letos bo to praznovanje poleg v Trstu zlasti slovesno v Trziču, kjer bo v župnijski cerkvi sv. Ambroža ob 15. uri sv. maša. Somaševali bodo vsi župniki dekanata. Sledila bo procesija po glavnih ulicah.

Naš koledar 1988

Pred leti so naši zamejski duhovniki na Tržaškem začeli izdajati barvni stenski koledar in mu dali naslov »Naš koledar«. Želeli so, da bi ga naši verniki res sprejeli kot svojega. V tem so brez dvoma uspeli, saj ga najdemo po številnih naših družinah po Tržaškem in Goriškem.

Njegova privlačnost so zlasti slike, za vsak mesec ena, ki predstavljajo razne cerkve (zunanost ali notranost) na vsem slovenskem kulturnem prostoru. Letos so na naslovni strani upodobljene Sv. Višarje, na notranjih straneh pa med drugimi Sv. gora, Stara gora, Barbana, Gospa sveta, Ptujška gora, pa še druge cerkve in kapele tržaške in goriške škofije. Za vsak mesec je poleg koledarja še duhovna misel in seznam verskih prireditev v tistem mesecu, na zadnji strani platnic pa koristni naslovi in telefonske številke naših župnijskih in drugih verskih središč.

Koledar, ki stane 5.000 lir izvod, se dobi pri naših dušnih pastirjih ter v knjigarni Fortunato v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici.

Slovenska slikarka na razglednicah

Mednarodni sklad za pomoč otrokom UNICEF, ki je pomožna ustanova Združenih narodov in ima sedež v New Yorku, skrbi po vsem svetu za zdravje in prehranjevanje potrebnih otrok ter za njihovo izobraževanje. Za to svojo razvejano dejavnost potrebuje ustrezna finančna sredstva, ki jih skuša dobiti na razne načine. Solidarnost širših množic do dejavnosti omenjene ustanove prihaja do izraza tudi z denarnimi prispevki za razglednice, voščilnice ipd. V skupino petih reprodukcij na razglednicah z motivom poletja so uvrstili tudi znano sliko »Poletje« slovenske slikarke Ivane Kobilice (1861-1926).

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

prireja 29. revijo goriških pevskih zborov

CECILIJANKA 1987

Sodelujejo tudi zbori iz Tržaške, Videmske, Koroške in Slovenije.

Posvečena je skladateljema Mirku Fileju in Lojzetu Bratužu ob 25. in 50.letnici smrti.

GORICA - Katoliški dom v soboto, 21. novembra ob 20.30 in nedeljo, 22. novembra ob 16. uri.

V soboto bodo nastopili moški zbor »Mirko Filej«, dekliški zbor iz Števerjana, Madrigalisti iz Gorice, ženski zbor iz Sovodenj, mešani zbor »Rupa-Peč«, »Sovodenjska dekleta«, mešani zbor »F. B. Sedej« iz Števerjana, moški zbor »A. Paglavec« iz Podgore, mešani zbor »Lojze Bratuž« in moški zbor »Fantje izpod Grmade«.

V nedeljo pa: moški zbor Štmaver, mladinski mešani zbor »Ojsternik« iz Ukeve, dekliški zbor »Simon Gregorčič«, pevka skupina »Števerjanci«, mešani zbor »Topničar« iz Trnovega, dekliški zbor iz Devina, mešani zbor SKD »Peca« iz Globasnice, moški zbor »Provov« iz Nove Gorice, mešani zbor iz Štandreža in mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba.

Šport

Torriana - Olympia 1 : 3

Zgleda kot zakletko, da v tekmah proti Torriani Olympia ne more nastopiti v popolni postavi. Tudi v soboto 14. nov. sta namreč manjkala dva ključna igralca. Poleg tega so olympijci še naleteli na slab dan (v odbojki se skoraj redno vrstijo slabi in dobri dnevi). Tako se naša ekipa ni mogla izogniti porazu: izgubila je z 1 : 3 (15 : 11, 2 : 15, 5 : 15, 5 : 15).

Glede na pokazano igro naši takega teškega poraza niso zaslužili, saj so pokazali voljo in zagrinost. V nekaterih elementih igre so, moremo reči, celo zadovoljili: veliko več je bilo kritja in obrambe v polju; manj je bilo zgrešenih servisov. Premalo uspešen pa je bil blok in odsotnost dveh tolkačev je znatno ošibila napad.

Igra in rezultat prvega seta sta dala upanje, da bo tekma izenačena, saj so se naši žilavo upirali nasprotniku, izsilili prednost do 10 : 6, se pustili ujeti pri 11 : 11, nato pa se zagrizli do zmage. Drugi set pa je bil porazen; našim ni šlo in ni šlo: nasprotnik je povedel do 6 : 1, nato do 10 : 2 in končno do 15 : 2. Vendar se niso vzdali: skušali so ustaviti nasprotnikov napad, kar pa se jim je le delno posrečilo; milo za drago pa niso mogli vračati, ker sta manjkala, kot že rečeno, dva tolkača.

Prihodnjo soboto bo Olympia igrala doma v naši novi telovadnici ob 18. uri proti moštvu Montalba Volley.

PRVENSTVO UNDER 16

Soča Čerimpex - OK Val 3 : 1 (15 : 11, 15 : 1, 14 : 16, 15 : 1)

Ekipa Soča Čerimpex je že drugič zmagala. Po prvi tekmi s Torriano, ki se je zaključila z rezultatom 3 : 0, so Sočani osvojili še dve točki. Zmagali so namreč nad Valovci.

V prvem setu so bili igralci Soče nezbrani ter so zato že na začetku pustili vodstvo Valu, nakar pa so se začeli boriti ter osvojili prvi niz. V drugem setu so se Sočani izkazali s čistim rezultatom 15 : 1. Problemi so se pojavili v tretjem nizu. Tega so po nekaterih negotovostih igralci Soče izgubili. Eden od razlogov je bil, da se je kapetan poškodoval in zato izstopil. Vseeno pa so se v četrtem nizu Sočani zbrali in pokazali lepo igro, o čemer pričča rezultat.

Zmagovalci so se najbolj izkazali v napadu, vendar je tudi ostala igra bila zadovoljiva. Valovci so zadovoljili v sprejemu, napad pa je bil neučinkovit. - E. Č.

UNDER 18 FANTJE

Olympia - San Luigi 0 : 3 (8 : 15, 9 : 15, 8 : 15)

V povratni tekmi proti ekipi San Luigi iz Gorice so naši mladinci izgubili s 3 : 0.

DAROV

Za Katoliški glas: Johana Hrvatin, Trst 20.000; Josip Soban, Doberdob 18.000 lir.

Za katoliški tisk: N. N., Trst 10.000 lir.

V spomin na pok. prof. Mirka Rijavca: Julka Gorenšek, ZDA za slovenske duhovnike, ki delujejo v Ekvadorju, 50 USA dol.

Za Zavod sv. Družine v znak hvaležnosti Bogu za sadove zemlje: štandreška župnija nekaj krompirja in lepe zelenjave; Sovodnje zelenjavo, krompir in sladke drobnarije za otroke; Zora Sfiligoj in svakinja v blag spomin pok. Avgusta in brata Alfreda 50.000 lir.

V spomin na mamo Frančiško daruje V.J.D. za Katoliški glas 300.000, za Katoliški dom 300.000, za Sv. goro 200.000 in za slovenske misijonarje 200.000, skupaj en milijon lir.

Za obnovitev cerkve v Sovodnjah: Terezija Tomšič namesto cvetja na grob Karle Kolja 50.000 lir.

Za cerkev v Gabrjahu: družina Angel in Ida Petejan-Semolič s Peči namesto rož na grob Rozalije Grilj vd. Marušič 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Angela Vremec v spomin pok. članov iz družin Vremec in Sosič 100.000; Alojz Purič v spomin na očeta Alojza 150.000; Mario Purič v spomin istega 50.000; Marija Milič v spomin na moža Pepija ob obletnici smrti 70.000; Argia D'Agno-Zerial 20.000; Zora Milič v spomin Franca Mahnič 10.000; ista v spomin na Zofko Škerlavaj 20.000; ista namesto cvetja na grob Pavla Sosiča 10.000; Marta Malalan namesto cvetja na grob Zofke Škerlavaj 20.000; Pierina Škerlavaj v spomin na mamo Zofko 50.000; Emilija Svava 10.000; Pepka Škerlavaj v spomin na pok. Alojza Puriča 10.000 lir.

Za novo cerkev v Cerovljah: Pepca Srebrnič 30.000; Miran Kante 50.000 lir.

Za popravila v Marijinem domu v Rojanu: N. N. 1.000.000; Ema Strekelj 20.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: Ljubka Šorli, Gorica 40.000 lir.

Namesto cvetja na grob Pavla Cotiča darujejo članice glavnega odbora Slovenske Vincencijeve konference v Trstu za reweže 100.000 lir.

V spomin na umrlega brata Pavla darujeta Lojzka in Angela Sosič: za Katoliški glas 100.000, za popravilo cerkve na Opčinah 100.000; za Vincencijevo konferenco v Trstu 100.000, za Vincencijevo konferenco na Opčinah 100.000; za slovenske misijonarje 100.000 lir.

Za obnovitev fresk cerkve v Bazovici: Justina Petaros 10.000; N. N. 50.000; Jože Križmančič 10.000; N. N. 5.000; Grazia Gerdol v spomin Marije Zivic 20.000; Dora Križman in družina v spomin moža Hermana 150.000; ob krstu Veronike Kralj 50.000; mali tržaški skavti salezijanske župnije 16.200 lir.

Za obnovljeno dvorano v Bazovici: Dora Križman in družina v spomin na moža Hermana 200.000 lir.

Ob svoji zlati poroki daruje Ivanka Černigoj za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 25.000 in za katoliški tisk 25.000 lir.

Marčela Pahor, Trst: za staro cerkvico pri Sv. Ivanu v Trstu 25.000 in za Marijin dom 25.000 lir.

Za svečnika in križ na grobu sv. Cirila v Rimu: Marija Milič v spomin na moža Pepija ob obletnici smrti 30.000; Emilija Svava 10.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V soboto 21. novembra ob 20.30

celovečerni koncert ansambla narodno zabavne glasbe

»ALPSKI KVINTET«

s pevcema Ivanko Kraševac in Otom Pestnerjem

Prireditev bo v Kult. domu v Gorici, ul. Brass 20.



Spored od 22. do 28. novembra 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Oblaki na petepu«. 10.45 Praznična matineja. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenos s naših prireditev (Cecilijanka).

Ponedeljek: 8.10 Zgodbe Lipeta Kosca. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih (1. del). 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Presodi - razsodi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 V svetu mladih (2. del). 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva (1. del). 14.10 Govorimo o glasbi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Od prehrane do potrošništva (2. del). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Boris Pahor: »V labirintu«.

Sreda: 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes (1. del). 13.20 Moški zbor »Igo Grudenc« iz Nabrežine. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Ženska in naš danes (2. del). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tržaška pisma V. Karadžića.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo (1. del). 12.00 D. Jelinčič: Odhajanja. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Svet, v katerem živimo (2. del). 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Vokalna skupina »Canticum« iz Szedga na Madžarskem. 18.00 Prva svetovna vojna in begunci s soške fronte.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura (1. del). 12.30 Pogovori z ustvarjalci. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Po svetu z raketo. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Umetnost in kultura (2. del). 16.00 Krivi preroki. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Glas iz Rezije. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janko Kersnik: »Berite novice«.

Za Sv. goro: D. C., Trst v zahvalo Materi božji 20.000; N. N., Podgora 100.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 5.000 lir.

Za misijone: M. F. 50.000; M. M. 10.000 lir.

Za lačne po svetu: J. F. 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: J. Č. 50.000; Sv. Ivan, Gorica 250.000; Ludvik Čevdek namesto cvetja na grob Pavla Sosiča 100.000 lir; Julka Rijavec, ZDA 50 dol.

Za misijonarko s. M. Merhar: N. N. 300.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo